

[Landbrugsministeren.]

felmel og stivelse. Andragender om koncession behandles ifølge § 4 i kartoffelmelsudvalget.

Af bemærkningerne til lovforslaget vil det fremgå, at opretholdelse af koncessions- tvang efter Danmarks indtræden i EF nu betragtes som værdiløs, og lovforslaget går derfor ud på at ophæve de nævnte bestem- melser og dermed hele loven.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærknin- gerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter*.

Dette lovforslag har 2 hovedformål, dels afløsning af den gældende lov af 1966 om mælkekontrol, dels overførelse af hjemme- len til at fastsætte bestemmelser om kon- summælkprodukter fra miljøministerens til landbrugsministerens område. Afløsning af mælkekontrolloven af 1966 er blevet nød- vendig, fordi udviklingen er løbet fra de i denne lov fastsatte bestemmelser om fælles- tilsynsordninger og fordeling af udgifterne herved, hvilket har givet anledning til klage bl. a. fra kommunerne.

Overførelse af hjemmelen til at fastsætte bestemmelser om konsummælkprodukter til landbrugsministerens område er et led i den løbende revision af levnedsmiddellovgiv- ningen.

Selv om lovforslaget bærer titlen „forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter“, vil man se, at det kun er et begrænset antal bestemmelser i forslaget, der vedrører al mælk uanset dens anvendelse. Det er navn- lig bestemmelserne i lovforslagets kap. 1, der vedrører mælk som helhed. Når det i lovforslagets § 3 er anført, at der i de regler, landbrugsministeren kan fastsætte til sik- ring af overholdelse af lovforslagets § 2, kan fastsættes bestemmelser om bekæmpelse af mastitis og kontrol hermed, er der grund til at fremhæve, at der ikke påtænkes nogen umiddelbar ændring i den hidtil gældende ordning, hvorefter mastitiskontrollen har været begrænset til besætninger, der leverer mælk til konsummælk, men man har fundet det praktisk og naturligt i forbindelse med gennemførelsen af en ny lovgivning at have en hjemmel til at kunne gøre mastitiskon-

trollen obligatorisk for alle mælkeleverende besætninger.

Lovforslaget følger altså den linie, der hidtil har været gældende her i landet, at den særlige godkendelse af besætninger og mejerier kun skal vedrøre mælk, der skal an- vendes til fremstilling af konsummælkpro- dukter. Efter de hidtil gældende bestemmel- ser er det sundhedskommissionerne, der har til opgave at godkende besætninger og meje- rier. Sundhedskommissionerne er som be- kendt ophævet pr. 1. oktober 1974 ved gen- nemførelse af miljøreformen. Det foreslås nu, at godkendelsen skal fordeles på den måde, at det bliver den kommunalbestyrel- se, hvor den pågældende besætning findes, der skal godkende besætningen, og at det bliver veterinærdirektoratet, der skal god- kende mejerierne. Tilsynet med såvel god- kendte besætninger som godkendte mejerier skal føres af den kommunalbestyrelse, hvor besætningen henholdsvis mejeriet findes. Det er i forslaget udtrykkeligt nævnt, at kravet om godkendelse ikke alene skal gælde de såkaldte konsummælkmejerier, der færdigforarbejder konsummælkprodukter, men også de såkaldte suppleringsmejerier, der modtager mælk og heraf fremstiller supple- ringsleverancer, som så på konsummælk- mejerierne færdigforarbejdes til konsum- mælkprodukter.

Som allerede nævnt indeholdt loven af 1966 bestemmelse om såkaldte fællestilsyns- ordninger. En fællestilsynsordning går ud på, at tilsynet påhviler en af de kommuner, hvori konsummælkprodukter fra en virk- somhed bliver forhandlet eller fordelt. Det var sikkert en naturlig regel i 1966, men ud- viklingen siden er gået med så stærke skridt, at det har voldt vanskelighed at gennemføre disse fællestilsynsordninger, og navnlig har det voldt vanskelighed at få fordelt tilsyns- udgifterne. Disse udgifter skulle efter loven fordeles på de enkelte kommuner i forhold til den i hver kommune solgte mælkemæng- de. Det har voldt meget store vanskeligheder at få korrekte opgørelser frem over de i de enkelte kommuner solgte mælkemængder, og der har været en række tilfælde, hvor spørgsmålet om den rette fordeling af ud- gifterne har måtte forelægges landbrugs- ministeriet til afgørelse. Disse vanskeligheder har givet anledning til klage fra bl. a. Kom- munernes Landsforening. Den nu foreslåede

[Landbrugsministeren.]

bestemmelse om, at tilsynet med såvel konsummælke mejerier som suppleringsmejerier skal foretages af den kommunalbestyrelse, hvor det pågældende mejeri er beliggende, har under de grundige forhandlinger, der har været ført under lovforslagets udarbejdelse med en lang række interesserede organisationer, fået tilslutning fra de fleste sider, men Storkøbenhavns mælkekontrolkommission har ikke kunnet tilslutte sig denne ordning. Denne kommission fremhæver, at man hidtil har haft en enstrengt kontrolmyndighed, nemlig således, at kontrol med mælk til samme konsummælke mejeri blev udøvet af samme kontrolmyndighed, nemlig Storkøbenhavns mælkekontrolkommission selv eller en lokal kontrolmyndighed på mælkekontrolkommissionens vegne. Mælkekontrolkommissionen anser det ikke for acceptabelt, at kontrollen nu skal spredes på et i mange tilfælde stort antal levnedsmiddelkontrolenheder, og man finder det også forkert, at det storkøbenhavnske område, der ikke omfatter landbrugsdrevne områder, ved den foreslåede ændring unddrages indflydelse på selve kontroludgifterne. Heroverfor må det siges, at det i sig selv forekommer en lidet naturlig og rimelig ordning, at det storkøbenhavnske område skal foretage tilsyn og kontrol med mælk, der produceres langt borte fra København i de landbrugsmæssigt drevne områder. Navnlig i forbindelse med miljøreformen, der indfører begrebet levnedsmiddelkontrolenheder over hele landet, synes det ganske naturligt at gennemføre en ændring på dette område. Hvad angår udgifterne ved mælkekontrollen ligger det således, at der som allerede nævnt har været meget store fordelingsvanskeligheder ved at gennemføre den ordning, som den gældende lov af 1966 fastlægger. Ved de overvejelser, der har været i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse, har man været inde på spørgsmålet om, hvorvidt udgiften ved mælkekontrollen endeligt burde afholdes af kommunen, eller der burde være adgang til at overføre disse udgifter til mejerierne. Resultatet af overvejelserne er blevet, at mælkekontroludgifterne skal forblive hos kommunerne. Lovforslaget fastsætter derfor, at hver kommune skal afholde udgifterne ved tilsyn med de besætninger og mejerier, der ligger inden for dens område. Da

det dog ville være åbenbart urimeligt at lade disse udgifter hvile alene på de kommuner, hvor produktion af konsummælkeprodukter forekommer, er der i lovens § 14 optaget en bestemmelse om, at de samlede udgifter, som kommunerne afholder ved kontrol og tilsyn, skal fordeles på samtlige landets kommuner efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler, og det vil i denne forbindelse være nærliggende, således som også anført i lovforslagets bemærkninger, at have opmærksomheden henvendt på, at denne fordeling f.eks. kunne baseres på befolkningstallet i de forskellige kommuner.

Der er i lovforslaget optaget bestemmelser om, at landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af mælk og konsummælkeprodukter. Baggrunden herfor er, som det også er nævnt i bemærkningerne, at man må forudse, at der vil blive fastsat EF-bestemmelser, der vil muliggøre en forøgelse af ind- og udførsel af mælk og konsummælkeprodukter. Allerede inden Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber havde der mellem de 6 medlemslande igennem længere tid været drøftet forslag til harmonisering af bestemmelser om fremstilling af rå mælk og af handels- og kvalitetsnormer for konsummælk. Siden Danmarks indtræden i Fællesskaberne har Danmark taget del i arbejdet i arbejdsgrupper, der er nedsat til at behandle disse spørgsmål. Hidtil kan man ikke sige, at man er nået særlig langt frem mod en afslutning, bl.a. fordi der har været ret store uoverensstemmelser i de forskellige landes syn på disse bestemmelser. Fra dansk side har man for så vidt angår bestemmelserne om rå mælk fremført synspunkter, der svarer til den gældende danske ordning, hvorefter godkendelse og tilsyn med besætninger alene vedrører produktion af rå mælk til fremstilling af konsummælkeprodukter. Fra andre landes side har man gjort gældende, at en godkendelses- og kontrolordning bør omfatte samtlige mælkeproducerende besætninger, uanset hvad anvendelse der skal gøres af den producerede mælk.

Med hensyn til kravene til konsummælk har man fra dansk side været indstillet på at søge gennemført så strenge krav som muligt, fordi Danmark i kraft af det arbejde, der hidtil er udført her i landet, synes at befinde sig på et meget gunstigt stade i så

[Landbrugsministeren.]

henseende. Det kan nævnes, at det forslag, der arbejdes med som mål for en harmonisering, fastsætter, at den rå mælk umiddelbart før den varmebehandles ikke må have et kimalindhold på mere end 500.000 km. Fra dansk side har man peget på, at det kunne være rimeligt at skærpe dette krav, således at man fastsætter, at kimtallet i den rå mælk umiddelbart forud for varmebehandling ikke må udgøre mere end 200.000, og man er fra dansk side ikke indstillet på at fjerne sig ret meget fra dette standpunkt. Dette skyldes ikke alene den danske interesse i at kunne få udnyttet den høje standard af de danske konsummælkprodukter, men også den omstændighed, at harmoniseringsbestemmelser, når de én gang er gennemført, er normgivende for, hvad der skal kræves af konsummælkprodukter, der indføres her til landet fra andre EF-lande, og dér kan man fra dansk side naturligvis ikke være interesseret i at åbne for adgang til indførsel af produkter, der ikke svarer til den standard, vi fra dansk side er vant til.

Om det foreliggende lovforslags udformning er der som nævnt ført løbende forhandlinger med en række organisationer, nemlig foruden landbrugets og mejeribrugets organisationer, Kommunernes Landsforening, Den danske Dyrslægeforening og forbrugerorganisationerne. De ønsker, der herunder er fremført, er der i vid udstrækning taget hensyn til ved lovforslagets endelige udformning.

En undtagelse i så henseende danner dog som allerede nævnt Storkøbenhavns mælkekontrollkommissions ønske om, at tilsyn og kontrol med de såkaldte suppleringsleverancer til det storkøbenhavnske område vedblive skulle være underlagt Storkøbenhavns myndigheder, men som allerede nævnt er det ikke anset for rigtigt at imødekomme dette særlige københavnske ønske.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der knytter sig hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om boligbyggeri.

(Lovforslag nr. 2. Fremsat 2/10 74).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de 2 følgende på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter.

(Lovforslag nr. 3. Fremsat 2/10 74).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri [af Kaj Hansen m. fl.].

(Lovforslag nr. 16. Fremsat 9/10 74).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal her kun udtale mig om det lovforslag om en genindførelse af momsrefusion til byggeri, som er fremsat af den kommunistiske folketingsgruppe.

Det lovforslag om genindførelse af momsrefusionsordningen for byggeri, som er til første behandling i dag, tager sigte på at stimulere byggeriet. Det skal øge beskæftigelsen inden for byggesektoren gennem ydelse af meget betydelige tilskudsbeløb.

Jeg deler forslagsstillernes betænkeligheder og bekymring ved det nuværende lave aktivitetsniveau inden for byggeriet. Under debatten om beskæftigelsen her i tinget forleden redegjorde jeg da også for en række foranstaltninger, som regeringen har gennemført eller planlagt for at imødegå denne udvikling. Det drejer sig ikke mindst om forholdsregler på det finansielle område, som vil være egnede til at stimulere aktiviteten inden for byggesektoren.

Af særlig vigtighed i denne forbindelse er det at få fastlagt retningslinjerne for den fremtidige boligpolitik. De, der skal bygge, må have sikkerhed for det grundlag, de skal disponere på. De boliglovforslag, jeg har fremsat, og som også er til første behandling her i dag, tager i overensstemmelse med den boligpolitiske aftale sigte herpå. Forslaget om at genindføre momsrefusionsordningen anser jeg derimod som et u hensigtsmæssigt middel til at imødegå vanskelighederne.

Forslaget må også vurderes på baggrund af de virkninger, en genindførelse ville få for statens finansielle stilling. Statens udgifter ved en ordning som den foreslåede kan på årsbasis skønsmæssigt anslås til et sted imel-